

E L E N C H U S
Disputationum & Quæstionum
prioris partis
Voluminis III.

Numerus denotat Paginam.

D I S P U T A T I O I .

De Possibilitate & Convenientia Incarnationis. 2

Quæstio I. An Incarnatio sit possibilis & cognoscibilis? 2

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. Mysterium Incarnationis rationi non repugnat, attamen seclusa fide cognosci non potest.

Quæstio II. An Incarnatio sit conveniens & quo tempore? 8

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. nec statim à principio mundi nec in fine mundi conveniens fuit Incarnatio.

Quæstio III. An convenientius, quod persona secunda assumplerit? 10

Conclusio est affirmativa.

Quæstio IV. An Christus fit verus Messias, & quomodo B. V. Mater Dei? 10

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. verè B. V. est Mater Dei.

D I S P U T A T I O I I .

De Motivo & Necessitate Incarnationis. 14

Quæstio I. An Incarnatio necessaria ad reparacionem generis humani? 14

Conclusio: Incarnatio nec secundum se nec ad reparationem generis humani abso-

Disputationum & Questionum.

absolutè necessaria fuit, sed tantùm, ut
illa convenientius fieret.

Questio II. An pura creatura potuerit condigne
satisfacere? 18

Conclusio est negativa.

Questio III. An si homo non peccasset, Filius Dei
incarnatus fuisset? 25

Conclusio est negativa.

Questio IV. Ob quod peccatum tollendum Incar-
natio sit facta? 32

Conclusio: principalius est Incarnatio fa-
cta ad tollendum peccatum originale,
minus principaliter ob actualia.

D I S P U T A T I O III.

De Satisfactione Christi.

34

Questio I. An satisfactio Christi sit sufficiens? 34

Conclusio: est ab intrinseco sufficiens, con-
digna, superabundans.

Questio II. An satisfactio Christi sit infiniti va-
loris? 37

Conclusio: est ab intrinseco infiniti valoris.

Questio III. An Christus satisfecerit de rigore ju-
stitiæ? 48

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. A qua virtute satisfactio Christi pro-
cesserit? 50

Conclusio: processit satisfactio Christi à
virtute justitiæ commutativæ.

D I S P U T A T I O IV.

De Unione, ejus termino & Causa.

54

Questio I. An & in quo sit facta unio naturæ hu-
manæ cum verbo? 54

Elenchus

Conclusio 1. unio naturæ humanæ cum
verbo non est facta in natura.

Conclusio 2. sed in persona.

Quæstio II. An unio fuerit accidentalis? 59
Conclusio est negativa.

Quæstio III. An unio fuerit creata, & quæ causa
unionis? 60

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. actio unionis causativa fuit
alia à productione humanitatis & non
propria verbo, sed communis sanctissi-
mæ Trinitati.

Quæstio IV. Quis sit terminus ad quem actionis
unitivæ? 67

Conclusio: Terminus formalis est subsi-
stentia verbi, ut terminans humanita-
tem, totalis est persona Christi subsi-
stens in duabus naturis.

D I S P U T A T I O V.

De Causa meritoria Unionis. 69

Quæstio I. An unio sit facta per gratiam & præces-
serint merita? 69

Conclusio 1. est negativa.

Conclusio 2. est negativa.

Quæstio II. An Christus per opera subsequentia
meruerit unionem? 73

Conclusio est negativa.

Ubi de circumstantiis Incarnationis. 77

De maternitate B. V. M. 79

**De gratiis Patribus veteris Testamenti
datis.** 80

**De reunione corporis cum anima & verbi
cum tota humanitate.** 84

Quæ-

Disputationum & Questionum.

Quæstio III. An B. V. & sancti Patres meruerint
unionem? 84

Conclusio: Non meruerunt de condigno
sed de congruo incarnationem & B. V.
maternitatem, meruit B. V. sanctitatis
gradum, ut congruè esset mater Dei,
de condigno.

Quæstio IV. An gratia unionis sit Christo natu-
ralis? 87

Conclusio: Non naturalis, id est, ex prin-
cipiis naturæ conveniens, sed à nativi-
tate competens fuit Christo gratia
unionis.

DISPUTATIO VI.

*De Unione ex parte assumentis & naturæ
assumptæ.* 88

Quæstio I. An & quomodo personæ & naturæ di-
vinæ conveniat assumere naturam creatam? 88

Conclusio 1. propriissimè competit perso-
næ assumere naturam.

Conclusio 2. naturæ divinæ convenit assu-
mere naturam creatam ratione personæ.

Quæstio II. An persona creata possit aliam natu-
ram assumere? 89

Conclusio est negativa.

Quæstio III. An una persona divina possit assumere
aliâ non assumente & an secundùm subsisten-
tiā absolutam? 90

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. natura divina secundùm sub-
sistētiā absolutam potest assumere
naturam creatam,

Conclusio 3. possunt plures personæ divi-
næ assumere unam naturam creatam.

Elenchus

Conclusio 4. potest una persona assumere plures naturas.

Questio IV. An alia natura potuerit assumi & natura humana sit magis assumptibilis quam alia?

98

Conclusio 1. de facto omnes naturæ humanæ partes verbum assumpsit, & quidem in intentione natura prius assumpsit totam naturam, in executione prius partes.

Ubi de sanguine & aliis humoribus an sint assumpti?

100

An in triduo mortis tuerit verbo hypostaticè unita forma cadaverica?

103

Conclusio 2. potuit verbum assumere quamlibet aliam naturam substantialem completam & incompletam à comparte separabilem, & accidentalem ad existentiam. Attamen naturam humanam assumi præ aliis congruum fuit.

D I S P U T A T I O VII.

De Gratia Christi.

109

Questio 1. An, quomodo & cur in Christo sit gratia substantialis & habitualis?

109

Conclusio 1. natura divina propter unionem hypostaticam reddebat humanitatem substantialiter sanctam pro priori ad gratiam accidentalem.

Conclusio 2. fuit etiam in Christo gratia habitualis.

Questio II. An gratia habitualis in Christo necessaria & infinita, possitque esse intensivè major?

115

Conclusio 1. ad opera supernaturalia & meritaria fuit Christo necessaria gratia habitualis.

Con-

Disputationum & Questionum.

Conclusio 2. in Christo fuit gratiæ plenitudo finita tamen in esse physico infinita in esse morali gratiæ.

Ubi de virtutibus & donis Spiritus sancti in Christo. 128

Questio III. Quid formaliter sanctificet naturam humanam, an unio? an personalitas verbi? an natura divina? 127

Conclusio: humanitatem formaliter sanctificat divinitas, ut per unionem verbi applicata sive afficiens humanitatem.

Questio IV. Quomodo per quid & quorum Christus sit caput? 132

Conclusio 1. propriâ virtute Christus est caput Ecclesiæ.

Conclusio 2. per gratiam habitualem, ut connotantem unionem hypostaticam.

Conclusio 3. est caput hominum & Angelorum.

D I S P U T A T I O VIII.

De Scientia Christi.

Questio I. An in anima Christi fuerit intellectio creata? an beata? an comprehensiva? 137 138

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est affirmativa.

Conclusio 3. est negativa.

Conclusio 4. anima Christi perfectissimè videt divinam essentiam.

Questio II. An in Christo fuerit scientia infusa, & quotuplex? 144

Conclusio: Est in Christo scientia infusa, tam naturalis quam supernaturalis.

Questio III. An & quæ per scientiam infusam Christus cognoscat? 146

Conclusio: Omnia naturalia, etiam futura contin-

Elechus

contingentia secreta cordium & superna-
turalia Christus cognoscit per scientiam
infusam.

Quæstio IV. An & quot scientiæ acquisitiæ fuerint
in Christo? 151

Conclusio: quæ sciuntur per actionem intel-
lectus agentis, eorum Scientias acquisitas
pro diversitate objectorum distinctas ha-
buit Christus.

DISPUTATIO IX.

De Libertate & impeccabilitate Christi. 153

Quæstio I. An Christus habuerit strictum præcep-
tum? 154

Conclusio est affirmativa.

Quæstio II. An Christus illud præceptum liberè
impleverit? 157

Conclusio: Christus liberè præceptum illud
implevit: quia poterat non mori, non pri-
vativè sed negativè.

Quæstio III. An Christus fuerit intrinsecè impec-
cabilis? 163

Conclusio est affirmativa.

Quæstio IV. An in Christo fuerit fomes pec-
cati? 169

Conclusio est negativa.

DISPUTATIO X.

De potentia & defectibus Christi. 171

Quæstio I. An humanitas Christi sit causa princi-
palis vel instrumentalis gratiæ?

Conclusio: Humanitas Christi est causa phy-
sica gratiæ aliorumque effectuum superna-
turalium incarnationis executionem subse-
quentium non principalis sed instrumen-
talum.

Quæstio II. An anima Christi potuerit creare? 174

Conclusio est negativa.

Disputationum & Questionum.

Quæstiō III. An detectus corporales Filius Dei assumperit? 175

Conclusio: Christus assumpsit defectus corporales communes plenitudini scientiæ & gratiæ non repugnantes & aliquos particulares.

Quæstiō IV. An anima Christi fuerit passibilis? 178
Conclusio est affirmativa.

DISPUTATIO XI.

De Merito Christi. 180

Quæstiō I. An & quomodo Christus & an in instanti meruerit? 180

Conclusio: Christus in & à primo instanti conceptionis & per totam vitam usque ad instans mortis exclusivè meruit.

Quæstiō II. Quibus actibus Christus meruerit? 182

Conclusio: Christus meruit etiam per actum charitatis Dei, ut erat viatoris sive regulatus scientiâ infusa.

Quæstiō III. An Christus sibi potuerit mereri? 186

Conclusio: Gloriam corporis & ea, quæ pertinent ad exteriorem excellentiam Christus sibi meruit.

Quæstiō IV. An & quid Christus Angelis meruerit & hominibus? 187

Conclusio 1. Angelis Christus meruit non gloriam essentialem, sed quasdam illustrationes & accidentalia gaudia.

Conclusio 2. Christus hominibus omnibus sufficienter meruit omnia media ad salutem tam efficacia, quam sufficientia.

DISPUTATIO XII.

De Consequentibus unionem. 191

Quæstiō I. An & quæ prædicata Dei post incarnationem prædicantur de homine & econtrā? 191

Cor.

Elenchus

Conclusio : Prædicata convenientia naturæ
humanæ de Deo & econtrà per communica-
tionem idiomatum modo tamen con-
gruo dicuntur post Incarnationem.

Questio II. An hæ propositiones sint veræ : Deus
factus est homo, & econtrà: homo factus est
Deus?

194

Conclusio 1. est affirmativa.

Co conclusio 2. est negativa.

Questio III. An sit verum : Christus est homo di-
vinus?

195

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. An sit verum : Christus est crea-
tura?

196

Conclusio est negativa.

DISPUTATIO XIII.

De oratione, adoptione & prædestinatione Christi. 197

Questio I. An pro nobis oraverit & oret Christus?

197

Conclusio est affirmativa.

Questio II. An Christus sit Filius Dei naturalis an
adoptivus?

199

Conclusio : Christus Filius Dei naturalis nul-
lo modo potest dici Filius Dei adoptivus.

Questio III. Quisnam sit terminus primarius præ-
destinationis Christi?

201

Conclusio: Filiatio Dei naturalis est terminus
primarius prædestinationis Christi, visio
beatifica est terminus secundarius.

Questio IV. Quot modis prædestinatio Christi sit
causa nostræ prædestinationis?

204

Conclusio 1. prædestinatio Christi est causa
exemplaris nostræ prædestinationis.

Conclusio 2. etiam est causa finalis, efficiens
& meritoria nostræ prædestinationis.

DIS-

Disputationum & Questionum.

DISPUTATIO XIV.

De Essentia Sacramentorum in genere? 205

Questio 1. Quid & quotuplex sit Sacramen-
tum?

Conclusio 1. Sacramentum est signum sensi-
bile practicum rei sacræ ad sanctificandos
homines permanenter à Deo institutum.

Conclusio 2. dividitur univocè in Sacra-
menta novæ & veteris Legis.

Questio II. Quæ Sacramentorum materia? an de-
terminata? quæ mutatio materiæ irritet? 215

Conclusio 1. materia Sacramentorum sunt res
vel formaliter vel virtualiter tales.

Conclusio 2. à Christo determinatae.

Conclusio 3. mutatio substantialis materiæ ir-
titat Sacramentum.

Questio III. An & quæ verba requirantur pro for-
ma, & quæ mutatio irritet? 226

Conclusio 1. determinata à Christo verba in
Sacramentis requiruntur pro forma.

Conclusio 2. horum sensus, si mutetur, irri-
tatur Sacramentum.

Questio IV. De subiecto Sacramentorum, de in-
tentione suscipientis & materiâ dubiâ.

Conclusio 1. solus homo viator est subiectum
Sacramentorum, sed non quilibet omnium.

Conclusio 2. in adulto ad validam Sacra-
mentorum susceptionem requiritur intentio
saltem habitualis.

Conclusio 3. extra necessitatem semper est
adhibenda materia tutior, in necessitate
adhiberi debet materia dubia.

DISPUTATIO XV.

De Effectibus & necessitate Sacramentorum. 240

Questio 1. An, quæ & quomodo Sacra-menta ne-
cessaria

Elenchus

cessaria in statu innocentiae, lege naturae, novâ & veteri?

241

Conclusio 1. in statu innocentiae non fuerunt necessaria Sacra mena.

Conclusio 2. in lege naturae fuit necessarium Sacramentum in remedium peccati originalis pro parvulis & actualium pro adultis, in Lege Mosaica præter circumcisionem pluta fuerunt sacramenta.

Conclusio 3. in Lege nova alia sunt Sacra mena.

Quæstio II. An, quæ & quomodo Sacra mena causent gratiam primam vel secundam in utra que Lege?

247

Conclusio 1. Sacra mena veteris Legis gratiam sanctificantem non ex opere operato nequidem passivè, nisi circumcisione & remedium Legis naturae in parvulis, cauabant, sed tantum gratiam legalem.

Conclusio 2. Sacra mena novæ Legis causant gratiam sanctificantem.

Conclusio 3. non tantum instrumentaliter sed etiam physicè.

Conclusio 4. aliqua per se causant gratiam pri mam ut baptismus & pœnitentia, aliqua secundam, ut reliqua.

Ubi de dispositione requisita ad dignè & lici tè suscipienda Sacra mena.

269

Quæstio III. An, quæ & quomodo Sacra mena fi cte suscep ta cau sent gratiam?

271

Conclusio : Sacra mena imprimentia characterem & Eucharistia physicè, alia morali ter remoto obice causant gratiam, si facte fuerint suscep ta.

Quæstio IV. An & quomodo gratia sacramentalis distin-

Disputationum & Questionum.

distinguatur ab habituali?

275

Conclusio : est ipsa gratia habitualis cum
exigentia auxiliorum ad finem Sacramen-
ti conducentium.

Ubi: an omnia Sacra-
menta ejusdem speciei
causent æqualem gratiam?

DISPUTATIO XVI.

**De Charaktere, Causâ & numero Sacra-
mentorum?**

280

Questio I. Quænam Sacra-
menta imprimunt cha-
racterem, quæ hujus entitas & subjectum? 281

Conclusio 1. Baptismus, Confirmatio, Ordo
imprimunt characterem.

Conclusio 2. character reducitur ad secun-
dam speciem qualitatis videlicet poten-
tiam.

Conclusio 3. character est immediate in in-
tellectu practico.

Conclusio 4. est indelebilis.

Questio II. An Christus instituerit omnia Sacra-
menta & an alter potuerit instituere? 288

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. de facto nulli communicavit
Christus potestatem instituendi Sacra-
menta.

Questio III. Quinam sint ministri Sacramento-
rum & quæ in eis requiratur dispositio & in-
tentio? 292

Conclusio 1. ordinarii Sacramentorum mi-
nistri sunt homines.

Ubi: an minister sit pars essentialis Sacra-
menti?

294
Con-

**

Elenchus

Conclusio 2. in ministro solemnitatis & probabilius in ministro necessitatis ad licet ministrandum Sacramentum requiritur status gratiae.

Ubi an liceat petere vel recipere Sacramenta à malo ministro? 302

Conclusio 3. in ministro Sacramenti requiriatur intentio saltem virtualis. 309

Ubi an sufficiat intentio conditionata?

Conclusio 4. hæc intentio debet esse seriò exercendi illum ritum, quem saltem confusè & generaliter novit adhiberi ab Ecclesia tanquam sacram.

Quæstio IV. De numero, necessitate & excellentia Sacramentorum. 320

Conclusio 1. septem sunt Legis novæ Sacra menta.

Conclusio 2. simpliciter vel pro singulis vel pro tota Ecclesia necessaria sunt tria Sacra menta : Baptismus, Pœnitentia & Ordo. Reliqua sunt secundum quid necessaria.

Conclusio 3. inter omnia Sacra menta dignitate excellit Eucharistia.

DISPUTATIO XVII.

De Essentia Ministro & Patronis Baptismi. 328

Quæstio 1. Quando institutus est, & incepit obligare Baptismus? 325

Conclusio : Baptismus institutus est, quando Christus à Joanne in Jordane baptizatus est, cœpit verò obligare post Passionem

Disputationum & Questionum.

sionem & Resurrectionem Christi.

Quæstio II. Quæ materia, forma & ritus Baptismi?

Conclusio 1. Materia Baptismi remota est aqua elementaris actualiter fluida, proxima est ablutio. 330

Conclusio 2. Forma Baptismi est hæc: Ego te baptizo in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.

Conclusio 3. Convenienter ad solemnitatem Baptismi adhibentur aliqui ritus.

Quæstio III. De iteratione & divisione Baptismi.

Conclusio 1. Baptismus iterari non potest. 341

Conclusio 2. Baptismus est triplex: fluminis, flaminis & sanguinis.

Ubi de dispositione ad martyrium requifita.

Quæstio IV. De Ministro & Patrino Baptismi. 345

Conclusio 1. Minister Baptismi ordinarius est sacerdos curatus ex delegatione alius, necessitatibus est quivis homo distinctus a baptizando. 346

Ubi an plures unum possint baptizare? 348

Conclusio 2. in Baptismo solemnni adhibendus est patrinus.

DISPUTATIO XVIII.

De Subjecto, Necessitate & Effectu Baptismi. 352

Quæstio 1. Quodnam sit subjectum, quæ dispositio & quinam effectus Baptismi?

Elenchus.

Conclusio 1. Omnis homo ex Adamo car-
nali propagatione descendens natus non-
dum baptizatus est subjectum capax Bap-
tismi.

Conclusio 2. Etiam in utero materno san-
ctificatus.

Conclusio 3. Ad fructuosè suscipiendum
Baptismum in adultis requiritur recta fi-
des & attritio supernaturalis.

Conclusio 4. per Baptismum omnia peccata
remittuntur.

Conclusio 5. per Baptismum consequitur
homo gratiam & virtutes intusas.

Ubi de cognatione spirituali. 361

Quæstio II. An Baptismus sit omnibus necessarius
necessitate medi? 263

Conclusio est affirmativa.

Quæstio III. An & quomodo tollitur fictio Bap-
tismi? 366

Conclusio : fictio culpabilis Baptisni tolli-
tur per Sacramentum pœnitentiæ.

Quæstio IV. Quid in Lege naturæ & veteri loco
Baptisni? 369

Conclusio : loco Baptisni fuit in Lege na-
turæ remedium Legis naturæ & in Le-
ge scriptâ circumcisio.

DISPUTATIO XIX.

De Confirmatione; 370

Quæstio I. An confirmatio sit novæ Legis Sacra-
mentum à christo institutum? 370

Conclusio I. est affirmativa.

Con-

Disputationum & Questionum.

Conclusio 2. est affirmativa.

Questio I. Quænam materia & forma confirmationis? 373

Conclusio 1. Materia remota confirmationis est chrisma ab Episcopo benedictum.

Conclusio 2. forma est hæc: consigno te signo crucis & confirmo te christmate sa-
lutis in nomine Patris & Filii & Spiritus
sancti Amen.

Questio III. An unctio debeat fieri in fronte
per chrisma ab Episcopo benedictum? 377

Conclusio est affirmativa.

Ubi de effectibus confirmationis. 379

Questio IV. An omnes teneantur recipere con-
firmationem & à quo? 381

Conclusio 1. omnes baptizati possunt, sed
non teneantur suscipere confirmationem.

Conclusio 2. Minister ordinarius confirma-
tionis est Episcopus, ex delegatione summi
Pontificis etiam simplex sacerdos.

DISPUTATIO XX.

De Eucharistia secundum se. 390

Questio I. An Eucharistia sit Sacramentum &
Unum? 390

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est affirmativa.

Questio II. In quo consistat essentia hujus Sacra-
menti? 394

Conclusio: essentia Sacramenti Eucharistie
consistit in speciebus connotantibus cor-
pus & sanguinem Christi & verba conse-
crationis.

Quæ-

Elenchus

Questio III. Unde desumatur unitas numerica huius Sacramenti ? 400

Conclusio : unitas numerica in actu secundo delumiuitur à sumptione.

Questio IV. An Sacramentum Eucharistiae sit in voto necessarium ? 402

Conclusio est negativa.

DISPUTATIO XXI.

De materia Eucharistie. 403

Questio I. An panis & vinum sint materia ? 405

Conclusio est affirmativa.

Questio II. De præsentia & quidditate materiae. 407

Conclusio 1. in quacunque quantitate sensibili materia debitè præsens potest consecrari.

Conclusio 2. materia consecrationis corporis est panis triticeus in Ecclesia græca fermentatus de præcepto, in Ecclesia latina, cuius ritus est rationabilior, azymus.

Conclusio 3. materia consecrationis calicis est solum vinum de vite.

Questio III. An aqua vino admiscenda & quo præcepto ? 416

Conclusio : aqua ex præcepto Ecclesiastico est vino admiscenda.

Questio IV. An aqua immediate in sanguinem convertatur ? 417

Conclusio : convertitur aqua in vīnum & vīnum in sanguinem.

DIS-

Disputationum & Questionum.

DISPUTATIO XXII.

De Transubstantiatione.

421

Quaestio I. An possibilis sit transubstantiatio & qualis actio? 423

Conclusio 1. est possibilis & actu fit in Sacramento Eucharistiae.

Conclusio 2. transubstantiatio est actio effectivè unitiva corporis & sanguinis Christi cum speciebus panis & vini.

Quaestio II. An substantia panis desinat per annihilationem? 434

Conclusio est negativa.

Quaestio III. Quisnam transubstantiationis terminus? 435

Conclusio: terminus formalis transubstantiationis est substantia corporis & sanguinis Christi.

Quaestio IV. An & quæ accidentia manent? 437

Conclusio: omnia accidentia panis & vini manent.

DISPUTATIO XXIII.

De modo, quo Christus est in Eucharistia. 439

Quaestio I. Quid ponatur vi verborum & quid per concomitantiam? 440

Conclusio: sub speciebus panis vi verborum corpus & concomitanter sanguis, sub speciebus vini vi verborum sanguis & concomitanter corpus, anima, & divinitas Christi ponitur.

Ubi de accidentibus?

** 4

443

De

Elenchus

De aliis personis sanctissimæ Trinitatis. 444

Questio II. An corpus Christi in Eucharistia ha-
beat quantitatem & possit videri? 445

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est negativa.

Ubi: an corpus Christi possit agere, alterari &
pati? 449

Questio III. De modo essendi & desinendi. 450

Conclusio 1. corpus Christi non est in hoc
Sacramento localiter.

Conclusio 2. tamdiu est præsens donec spe-
cies corruptæ sint.

Questio IV. An & quomodo corpus Christi mo-
veatur ad motum specierum? 452

Conclusio: non per se sed per accidens mo-
vetur corpus Christi ad motum specie-
rum.

DISPUTATIO XXIV.

*De Accidentibus remanentibus in Eucha-
ristia?* 456

Questio I. An sine subiecto sint accidentia? 457

Conclusio est affirmativa.

Questio II. An quantitas per novum modum sit
sine subiecto? 458

Conclusio est negativa.

Questio III. An species possint corrumpi & al-
terari? 461

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. An & quomodo possit aliquid ex spe-
ciebus generari? 462

Conclusio: receptis in quantitate disposi-
tionibus Deus novum compositum juxta
exigen-

Disputationum & Questionum
exigentiam causarum naturalium pro-
ducit.

445

DISPUTATIO XXV.

De Forma, Effectibus & sumptione Sacra-
menti Eucharistiae. 466

Quæstio I. Quæ forma consecrationis panis &
vini? 466

Conclusio 1. Forma consecrationis panis con-
sistit in his verbis: Hoc est Corpus meum.

Conclusio 2. tota essentia formæ consecra-
tionis vini consistit in his verbis: hic est
calix sanguinis mei.

Quæstio II. An, quando, quotmodo & quam gra-
tiam causet Eucharistia? 475

Conclusio 1. Illos effectus, quos cibus &
potus corporalis naturaliter causat in cor-
pore, Eucharistia spiritualiter producit
in anima hominis dispositi.

Conclusio 2. in actuali sumptione Euchari-
stia effectus suos causat.

Conclusio 3. sub unica specie totum effectum
causat Eucharistia, quem causat sub utra-
que specie.

Ubi: an causet per accidens primam gra-
tiam? 482

An in subjectis à sumente distinctis causet
suos effectus? 483

Quæstio III. An omnes teneantur & sub utraque
specie communicare? 484

Conclusio 1. est affirmativa.

Co conclusio 2. est negativa.

** 5

Ubi

Elenchus

Ubi de rationibus, quare laicis non concedatur calix.

493

Quæstio IV. Quæ dispositio requiratur ad Eucharistiam, & an peccatori danda, an & quando Christus dedit & sumpsit?

496

Conclusio 1. in suscipiente Eucharistiam requiritur devotio.

Conclusio 2. requiritur status gratiæ.

Conclusio 3. requiritur jejunium naturale insanis.

Ubi de munditia ab immunditiis venereis.

509

Conclusio 4. Neganda est Eucharistia peccatoribus occultis occultè, publicis publicè patentibus.

Conclusio 5. in ultima cœna Christus prius sumpsit Corpus & Sanguinem suum, deinde dedit discipulis sumendum.

Ubi de ministro dispensante Eucharistiam.

514

DISPUTATIO XXVI.

De Essentia & ministro sacrificii Missæ?

517

Quæstio I. An confectio Eucharistiæ sit sacrificium & idem quod in cruce?

518

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est affirmativa.

Quæstio II. An consecratio fieri debeat à solo & uno sacerdote?

524

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. est negativa.

Ubi quoties sacerdos tencatur celebrare?

527

Quæ-

Disputationum & Questionum.

Q^{uestio} III. In quo consistat essentia sacrificii? 530

Conclusio: Essentia sacrificii non in alia actione, quam in consecratione constituit.

Q^{uestio} IV. An consecratio utriusque speciei sit de essentia sacrificii, & una possit sine altera consecrari? 536

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. non debet una species consecrari sine altera.

DISPUTATIO XXVII.

De Effectibus, fructibus & defectibus Missæ. 541

Q^{uestio} I. An sacrificium Missæ sit valoris infiniti? 541

Conclusio: Valor sacrificii in actu secundo est intensivè finitus, extensivè est partim finitus partim infinitus.

Q^{uestio} II. An, qui & quibus possit applicari fructus sacrificii? 545

Conclusio 1. non soli offerenti, sed etiam illis, pro quibus offertur, prodest hoc sacrificium quoad varia fructuum genera.

Conclusio 2. Vivis & defunctis, pro quibus sacerdos format intentionem, confert fructum, cuius sunt capaces.

Ubi de intentione applicandi. 557

Q^{uestio} III. Quem effectum sacrificium causet in illis, pro quibus offertur? 563

Con-

Elenchus Disputationum & Questionum.

Conclusio 1. effectum satisfactorium habet sacrificium in illis, pro quibus offertur, immediate.

Conclusio 2. Effectum remissionis culpæ & adeptionis gratiæ habet tantum mediæ in illis, pro quibus offertur.

Questio IV. De defectibus Missæ & modo eos sanandi.

Conclusio 1. Congruè plures cæremoniæ in hoc sacrificio offerendo adhibentur sub gravi obligatione.

Conclusio 2. Defectus accidentales per repetitionem sanandi non sunt, bene tamen defectus substantiales.

Ubi de interruptione Missæ.

De tempore quo celebrandum est 579

De loco in quo celebrandum est. 581

De altari ejusque ornatu ad celebrandum requisito. 588

De Vasis sacris ad celebrandum necessariis. 591

De vestibus sacris. 594

De ministro. 596

TER-